

Hver anden udenlandsk bil, der passerer grænsen kan afvises. Chaufførerne har ingen arbejdstilladelse, køre-hviletiden er overskreden, vognene har mange fejl, men ingen kontrol

OVERLEVELSE - Det er i sidste øjeblik, hvis danske vognmænd skal overleve

Ingen kontrol med udlændinge

Af H. Thietje, Nygade 18, Padborg

NÅR MAN i den senere tid har kunnet erfare, at danske vognmænd har mistet 21 pct. markedsandelen og pengene fosser ud af landet, er denne påstand velunderbygget med en dokumentation af eksportvognmændenes organisationer stilet til Færdselsstyrelsen.

Nu er det ikke sådan - at andre transportformer i Danmark har taget over. Det er ganske enkelt konkurrenter med udenlandske nummerplader - der tager for sig af retterne.

Et stort norsk vognmands firma f. eks. - med filialer i Danmark, men ikke kendt hos Selskabsstyrelsen - har trykket de i forvejen meget lave fragttariffer med 40 pct. et utiladeligt niveau.

Ulovlig kørsel
Beskæftet er kendt for, at firmaet polske og engelske chauffører og kører med stort overlæs og kører med enmandsbetjente biler,

hvor andre må benytte to chauffører, for at overholde køre-hviletidsreglerne.

Dvs. lavere løn og ulovlig kørsel.
Den anden form for konkurrence kommer fra øst-vognmændene, primært køretøjer på bulgarske - hhv. rumænske nummerplader.

Uden tilladelser
Køretøjernes tekniske tilstand er katastrofal. Chaufførerne kører på visa til enkelture og uden opholds- eller arbejdstilladelse. Chaufførerne kender intet til vore bestemmelser om køre-hviletid eller regelsæt iøvrigt.

Hvem agerer kontrolorgan? Hvem checker lovligheden? Det er der ingen, der gør. Kontrol af vejbenyttelsesafgift skal finde sted ved EU's ydre grænser. Ved at betale afgiften for én dag, kan man året rundt færdes på de europæiske lande uden at betale, som f. eks. danske vognmænd gør det.

Hver anden udenlandsk bil, der passerer den danske grænse, kunne afvises. Chaufførerne har ingen arbejdstilladelse, køre-hviletiden er overskreden og bilinspektørerne vil finde mangler og fejl i hobetal.

Men ak - ingen kontrol. En forespørgsel hos Færdselsstyrelsen og de lokale myndigheder om, hvorfor man kontrollerer og generer den danske eksportvognmænd og tillader, at mange udenlandske køretøjer er mangelfulde og burde afvises, besvares med, at man mangler ressourcer, samt at man ikke kan tale med chaufførerne.

Overlevelse
Hvad er det dog for en udtalelse - hvad er det dog for en opfattelse?
Det er fem minutter i tolv, såfremt man vognmandskal skal overleve. Ellers vil de store danske transportkoncerner hvide de danske nummerplader og chauffører af bilerne - og køre på "Panama-flag" med en overstyrmand fra Indonesien.

Intellektualmagten producerer i meget ringe grad livsnødvendigheder. I princippet lever skolelæren af andre menneskers indsats. Ofrene for udbytningen er de mennesker, som skaber samfundets materielle værdier. På den anden side udgør de intellektuelle ikke nogen lediggængerklasser. Visse ydelser leveres. Men hvorledes foregår udvekslingen af varer og tjenester mellem producenterne og det boglige borgerskab? Hvordan ser bytteforholdet ud?

Den socialistiske teori om udbytning kan ikke anvendes i nutiden. Den blev som bekendt ud tænkt af Karl Marx. I korthed går den ud på, at arbejderne med deres indsats tilfører værdien en værdi, der overstiger den udbetalte løn. Kapitalen stopper merværdien i lommen. Heri består udbytningen.

Teorien om arbejdets merværdi kunne til dels forsvares i forrige århundrede. Dengang fandtes der en skillelinje mellem ansatte og ejere. Anvendt i dag måtte merværditeoriens daglige virkelighed. En arbejdsplads fungerer som en helhed. Konfliktmønstret tegner et andet billede. Markedets entreprenører over en kam er ofre for de intellektuelles udbytning.

En kolossal produktivitet udøves i private næringer. Hvilke væremåder fremstiller ansatte i mobilindustrien ikke? Og slagteriarbejderne? Fik hver og en lov til at beholde hele værdien af det udførte arbejde, var en status som millioner forlængst opnået. Men sådan er det ikke. Mange producenter kæmper med ryggen mod muren, især selvejere. Intellektuel formår nemlig at inddrage betydelige dele af de skabte rigdomme.

Men hvordan går det til? Udbytningens mekanisme er stadigvæk ikke forklaret. Producenterne underbetales ikke. Den moderne udbytning har meget lidt med prisdannelsen at gøre. Lønningernes størrelse spiller også en underordnet rolle.

Udbytningen drejer sig om oprettelsen af kunstige embeder og om beskættningen. Den produktive befolk-

Folketinget i synkende skude

Af Niels Ullerup, Syrenvej 12, Haarby
Jeg drømte i nat... Folketinget var taget på ferie - grundloven fyldte 150 år - afstemning til EU-Parlamentet fandt sted den 10. juni.

Formanden for Folketinget fik den gode idé, at man skulle låne en af de tidligere Storebælts-færger og sejle hele Folketinget en tur i Østersøen, for bedre samarbejde. Efter nogle timers sejlads sker det, at færger springer læk og begynder at synke.

Socialdemokraterne havde glemte deres redningsveste, og selv om deres leder og hans kone havde taget cykelhjelm på, var det ikke til megen gavn. De radikale kunne ikke bestemme sig, hvor de skulle svømme hen, så de var hurtigt fortabt - og Kristeligt Folkeparti, som stillede op til EU-valget, og troede det kunne gå på vandet, måtte også give op. De konservative, hvis leder havde mistet sit kørekort, kunne ikke blive enige om en ny leder, de var også i vanskeligheder. SF og Enhedslisten holdt sammen og svømmede rask mod land, men et par hundrede

meter fra land hørte de en fabriksfløjte, så det var fyraften, fløjten på, og det gav op. CD kæmpede længe, men måtte til sidst give op. De havde en svag leder, som ville sidde i folketing og Strasbourg og desuden være deres leder, men hun var lidt undskyldt, fordi hun var blevet bidt af en skovflåt. Venstre derimod havde fået en leder, som sagde, at de skulle "træde vande" og holde sig flyvende, til der kom hjælp. Det viste sig snart, at de fik mange nye medlemmer og tilhængere fra de andre partier.

Samme valgdag i alle lande

Af Jørgen Carsten Hansen, Gersagerparken 24, Greve Strand

Ved EU-afstemningerne i de involverede lande er det ret så sørgeligt, at harmoniseringen, der ellers er EU's trylleformular, ikke engang kan besinde sig til at få medlemslandene til samme dato at afholde de vigtige parlamentsvalg, men i stedet skal være dage og nætter om at afslutte en sådan afstemning og have stemmerne bevogtet af diverse politistyrker.

Påstanden, at traditionen byder hvert enkelt land til at fortsætte på bestemte ugedage holder ikke én meter, idet vi her i landet har de tradition for valg på tirsdage, men nu også anvender torsdage. Hævdvundne skikke bliver knæsat i disse år i Europa, så det er utroligt, at et kryds i en valgbox ikke kan udføres på én fastsat dag.

Stemmer med stor vægt

Af Tage Lauenborg, Frejavej 6, Struer

Politikerne beklager, at kun halvdelen af de danske vælgere stemte til EU-valget, men vælger, der har stemt, kan da glæde sig over, at deres ulighed med at møde op og stemme betyder, at deres stemmer tæller dobbelt.

Kort sagt

Statslig underminering

Velfærd er resultat af privat oparbejdet velstand. Statslig er resultat af privat initiativ og arbejdsindsats over en lang række kilder inden for landbrug, industri, søfart og handel. Offentlige aktiviteter bidrager ikke til opbygning af velstand, tværtimod. En fortsat ødelæggende statslig underminering af dansk erhverv og industri vil save den gren over, som velfærd sidder på. Klaus Hartvig Syvmandsskov 5, Aabenraa

Gammel nyhed om forurening

Togene forurener mere end biler. Sådan lyder flere overskrifter bl. a. en i JP 25/5. Ja, det ved vi godt. Jeg mindes, at allerede sidst i 1970'erne påviste civilingeniør Mads Gregersen, Tølløse, ud fra DSB's egne oplysninger om energiforbrug, at selv på strækningen København-Korsør kunne DSB ikke konkurrere miljømæssigt med privatbilsystemet. Jørgen D. Grønbech Bådsjærgade 92, Højslev

Manglende konservativ åbenhed

Det Konservative Folkeparti forstår ikke tilbagegangen ved EU-valget. Poul Schlüter fravær på listen betyder noget, men partiets svar »Ingen kommentarer« hver gang nogen spørger til dets brug af EU's tilskud, har fået mig som hidtidig kernevælger til at vælge liste C fra. Hvor er åbenheden? Jens Erik Frøsele Laursen L. I. Branden Allé 6, Frederiksberg

Alle betaler til annonsekampagne

Jeg vil bare minde Metals ikke-socialistiske medlemmer om, at de også var med til at betale forbundets annonsekampagne til fordel for de socialdemokratiske parlamentskandidater. Hvorfor blander Metal sig i sådan noget for medlemmernes penge? Anne Heinze Stadionvej 129, Odense V

Send Deres "Kort sagt" til Jyllands-Posten, maks. 40 ord, mærket "Kun for JP". Vi henviser i øvrigt til reglerne for optagelse af læserbreve.

Sæt afstemningsdato nu

Af Hans-Kr. Djørup Biltzing, Jernbanegade 4, København V

En af konklusionerne af Europaparlaments-valget blev en erkendelse af, at valget skal holdes samme dag overalt og optages i forlængelse af valghandlingens afslutning. En anden blev, at hvis man ikke har en dato for afstemningen, kommer debatten forud herfor ikke rigtig i gang. Men selv da kan det knibe, som vi netop har set.

Statsministeren nærmest kæmper for at undgå af afstemningen: »Lad os diskutere indholdet fremfor datoer« - hvorefter han forbliver tavs som den bekendte østers. Men ganske som den fælles valgdato har presset sig på, presser ÖMU-deltagelsen sig på. Forskellen er blot, at hvor det første indtræder år 2004 er valuta- og møntsamrådet allerede i gang.

Nu har Folketinget sommerferie, men når det åbner igen til oktober, må vi kunne forlange, at statsministeren i sin åbningstale bekendtgør en afstemningsdato. Det er simpelthen hans pligt overfor landet, og vil han ikke opfylde den, vil det være en absolut nødvendighed, at alle sejl da sættes for at få fjernet regeringen.

Sensationsjournalistik

Af Ole Gerstrøm, tidl. folketingsmedlem (FRP), Bakkevej 7, Vedbæk

TV-Avisens dækning af EU-valget var sensationsjournalistik uden sensationer. Anklagerne mod Lone Dybkjær for ukorrekt brug af EU-midlerne var horribel. For under samtalen med EU-kontorchefen om midlernes rette brug så vi en til lejligheden håndskrevet regel om, hvad pengene ikke måtte bruges til.

Det håndskrevne skyld-

tes, at der her i papirbjergenes paradisk ikke fandtes en skriftlig instruks for anvendelsen af sekretærmidlerne. Hvordan kan man finde på at anklage Lone Dybkjær for overtrædelse af regler, som er uskrevne, og som hun hun nogensinde har hørt om?

Tænk om TV-Avisen i stedet havde brugt tiden til at spørge om EU's hemmelige komiteer. Så kunne vælgere være blevet informeret.

De er velkommen til at sende læserbreve, højst 150 ord, og debatindlæg, højst 300 ord, påført navn og adresse til debatredaktionen, Morgenavisen Jyllands-Posten, 8260 Viby J. Vi bringer kun læserbreve alene sendt til JP og beder Dem skrive "Kun for JP" i brevene. Vi forbeholder os ret til forkortelser og påtager os intet ansvar for tilsendte debatindlæg. Vi modtager også gerne Deres indlæg på diskette, vedlagt print. Ønskes disketten retur, skal den være påført Deres navn og adresse. e-mail: debat@jpp.dk

Den moderne stats udbytningsformer

De intellektuelle udgør den udbytende klasse. Kandidaterne fra de højere skoler har uden bluder og brag indtaget landets magtfulde stillinger, konstaterer kronikøren og spørger: Er det overhovedet muligt at se en debat om den moderne stats udbytningsformer? Kan problemet med de intellektuelle drøftes i en tid, da de intellektuelle behersker den offentlige mening?

JP-KRONIK

ONSDAG 16.6.1999

Af Steen Steensen, seminariedjunkt, Ranum

Hvordan foregår udbytning en i den moderne stat? Uha, dette spørgsmål lyder grimt. Det rejser da heller ikke nogen steder. Faktisk burde udbytningens omfang og mekanismer være et oplagt emne på læreanstalterne. I studenteropretheds dage blev temaet ihærdigt fremført. Nu er skolerne tavse. Det samme er medierne. Danmark Radio og TV 2 holder konsekvent fingrene fra problemstillingen. Fagforeningerne hører man heller ikke noget til. Politikmagerne på Christianborg lyster også uden om den varme grød. Snyder og svindel kan drøftes, men ikke samfundets udbytningsformer. Denne artikel agter at rode bod på bisten.

Lad os gå til biddet med det samme. De intellektuelle udgør den udbytende klasse. Kandidaterne fra de højere skoler har uden bluder og brag indtaget landets magtfulde stillinger. Det boglige borgerskab behersker lovgivningens borde, regeringens taburetter, bureaukratiets reoler, videnskabs pulte, skolernes

katedre og nyhedens lokalere. I hverværende sammenhæng skal der ikke nærmere gøres rede for denne magt- og overtagelse. Der henvises til bogen "Problemet med de intellektuelle".

Intellektualmagten producerer i meget ringe grad livsnødvendigheder. I princippet lever skolelæren af andre menneskers indsats. Ofrene for udbytningen er de mennesker, som skaber samfundets materielle værdier. På den anden side udgør de intellektuelle ikke nogen lediggængerklasser. Visse ydelser leveres. Men hvorledes foregår udvekslingen af varer og tjenester mellem producenterne og det boglige borgerskab? Hvordan ser bytteforholdet ud?

Den socialistiske teori om udbytning kan ikke anvendes i nutiden. Den blev som bekendt ud tænkt af Karl Marx. I korthed går den ud på, at arbejderne med deres indsats tilfører værdien en værdi, der overstiger den udbetalte løn. Kapitalen stopper merværdien i lommen. Heri består udbytningen.

Teorien om arbejdets merværdi kunne til dels forsvares i forrige århundrede. Dengang fandtes der en skillelinje mellem ansatte og ejere. Anvendt i dag måtte merværditeoriens daglige virkelighed. En arbejdsplads fungerer som en helhed. Konfliktmønstret tegner et andet billede. Markedets entreprenører over en kam er ofre for de intellektuelles udbytning.

En kolossal produktivitet udøves i private næringer. Hvilke væremåder fremstiller ansatte i mobilindustrien ikke? Og slagteriarbejderne? Fik hver og en lov til at beholde hele værdien af det udførte arbejde, var en status som millioner forlængst opnået. Men sådan er det ikke. Mange producenter kæmper med ryggen mod muren, især selvejere. Intellektuel formår nemlig at inddrage betydelige dele af de skabte rigdomme.

Men hvordan går det til? Udbytningens mekanisme er stadigvæk ikke forklaret. Producenterne underbetales ikke. Den moderne udbytning har meget lidt med prisdannelsen at gøre. Lønningernes størrelse spiller også en underordnet rolle.

Antallet af studerende er flygt stort. Den læseferie ungdom er algt for stort tal fra den fysiske beskæftigelse. Og læreanstalterne tager imod med åbne arme. Men det giver skole og lærere problemer. Det er uønsket og ulovligt, at kandidaterne stilles en hoven skriveborde i udsigt. Her træder den politiske verden ind på grønsåren. Politikmagerne overtager denne efterspørgsel, som markedet nægter at gøre.

Uddannelse, politik og embede. Udbytningen i den moderne stat bæres på disse søjler. Imidlertid kan politikmagerne ikke uden videre oprette stillinger til læreanstalternes overflødige flok. Ganske vist er Christiansborg og statsparlamentet på de intellektuelles hænder. Alligevel må embederne udadtil retfærdiggøres. Her kommer de intellektuelles ideologi ind i billedet. Det er ikke nok at påstå, at samfundet er kompliceret. Embedesoprettelsen kræver mere raffinerede begrundelser.

Uddannelses-ideologien er selvsagt alfa og omega. Intet uden uddannelse, alt med uddannelse og frem for alt intet imod uddannelse. Denne agitation holder skolerne i gang. For nyderne er studierne gratis. Producenterne tvinges til at finansiere deres

